

ботватъ изключително зърнени храни, които истощаватъ най-много почвата. При това се остава всѣка година едно голѣмо пространство за угаръ безъ доходна, за оплодотворяване на почвата. А въ балканската частъ земитѣ се обработватъ до тогава, до като производителността имъ недостигне своя minimum; тогава чакъ ги оставятъ да се отпочинатъ, за да се възвърне силата подъ влиянието на атмосферата, безъ да се торятъ, понеже повечето сж разположени по стрѣмни мѣста, и слѣдъ 3—4 год. се пакъ отново подкача обработванието имъ. Има и такива мѣста, гдѣто слѣдъ тоя периодъ за винаги наущатъ нивитѣ.

По несъвършенството на орждията, съ които се обработва земята, всѣка година се е исчерпвалъ, сжщо и сега това се продължава, все единъ и сжщъ пластъ на почвата. А за искусствено възвръщание поне частъ отъ онова, което е изчерпано отъ нея, неможе и дума да има. Торението, както трѣбва никога не е сжществувало. Има мѣста, а особено Сѣв.-Западната частъ на Карноб. околия (Мокренска-долина), гдѣто населението е дошло до съзнание, като е започнжло да тори, нъ за това пъкъ не пази никакви правила, които по-благоприятно би се отразили върху реколтата. А въ по-голѣмата частъ на окръжието, не се усѣща нужда отъ торъ, понеже нивитѣ сж още силни, тѣй като повечето отъ тѣхъ сж новоразорани отъ 40—50 год. насамъ, било то отъ пасбища или гори.

Освѣнъ това, отъ тукъ приложената таблица № 3, за разпрѣдѣлението на земледѣл. експлоатации между населението въ окръга се вижда, че то разполага съ доста голѣмо пространство, поради което неможтъ на врѣме и по-добрѣ да ги обработватъ. Повечето пространство ниви се притѣжава сега отъ българигѣ въ окръга, когато до преди освобождението е било противното и заради това особено е задължнялъ земледѣлеца въ този край, повече предъ лихвари, а по-малко на земледѣлч. каси и Банката.